

Набагато гостріша проблема технічного забезпечення постає у сільській місцевості. Там діти можуть взагалі не мати комп'ютера, сучасного смартфона, чи взагалі-доступ до мережі-інтернет відсутній.

Є і деякі суто психологічні проблеми в роботі онлайн нової школи. Діти, як правило, звикають до манери викладання та пояснення сааме своїх вчителів. Кожен предмет асоціюється в них із конкретним педагогом, його посмішкою, його жартами. І якщо біля дошки, ще й віртуальної, з'явиться не «улюблена Ольга Іванівна», а зовсім незнайомий вчитель, в учнів це може викликати стрес. Важливе, втім не озвучене у презентації дистанційної програми питання – хто і як буде оцінювати знання учнів? Виникає також питання оплати роботи вчителів. Якщо уроки проводитимуть 40 вчителів, замість тисяч, як буде нараховуватися зарплатня педагогам? Не секрет і те, що «дистанційка» фактично вилучила з навчального процесу сумісників – фахівців і практиків вищої школи, яких ліцеї та гімназії запрошують для підвищення рівня підготовки своїх вихованців. Ці педагоги зараз залишилися і без годин і без зарплат, а їхні класи як додаткове безоплатне навантаження «тягнуть» інші вчителі [5].

Отже, підсумовуючи усе вищеперечислене, можна зробити висновок, що дистанційна форма навчання програє звичайній. Діти позбавлені спілкування з однолітками, не можуть самостійно вивчити матеріал, батьки перебувають у постійному стресі. Також можна говорити про те, що стаття 53 Конституції України порушується у плані гарантування державою доступності до освіти, оскільки не всі діти мають доступ до цифрових технологій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція України від 28 червня 1996 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80#n4337>
2. Заболоцький А.Ю. Проблема якості дистанційного навчання. *Молодий вчений*. № 5 (32). 2016. С. 588
3. Дистанційне навчання. Думки вчителів, батьків та учнів. URL: <https://www.volodymyrmedia.com.ua/news/dystantsijne-navchannya-dumky-vchyteliv-batkiv-ta-uchniv-volodymyra-volynskogo-138928/>
4. Дистанційне навчання: мистецтво можливого. URL: <https://nus.org.ua/view/dystantsijne-navchannya-mystetstvo-mozhlyvogo/>
5. Всеукраїнська школа онлайн: думки батьків, оцінки вчителів. URL: <https://fact.org.ua/2415-vseukrayinska-shkola-onlajn-dumki-batkv-ocnki-vchitelv.html>

Т.І. Рузяк

аспірант кафедри педагогіки та інноваційної освіти
Національного університету “Львівська політехніка”

ВІД КУЛЬТУРИ – ДО ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ

Культура виступає одним із найбільш характерних атрибутів людської цивілізації, що охоплює всі сторони суспільного життя і діяльності людини. Це складне і багатогранне явище.

Дослідженню феномена культури і різних її аспектів присвячено величезну кількість робіт філософів і істориків, психологів і педагогів, культурологів і мистецтвознавців, соціологів і політологів (Г. Бал, С. Гончаренко, П. Гуревич, І. Зязюн, М. Лобур, Дж. Равен тощо). Склалися та активно розвиваються як самостійні наукові дисципліни філософія культури, історія культури і власне культурологія.

Метою пропонованої статті є обґрунтування взаємозв'язку між поняттями культура та професійна культура .

Культура як суспільне явище є мірилом розвитку людини, оскільки віддзеркалює не тільки обсяг засвоєних цінностей громадської діяльності, але й сам спосіб, в який людина залучається до таких цінностей. У той же час важко визначити його значення в аспекті закону тотожності по відношенню до різноманітної за формою і змістом культури (у нашому випадку – професійної культури). Більше того, майже неможливо дати таку дефініцію, яка б цілком вичерпала весь обсяг і

зміст цього поняття. З іншого боку, неважко перерахувати найважливіші умови і риси, які мають бути притаманні для формування суспільного феномена, що іменується культурою [1, с.89].

Культура і професійна культура як тісно взаємопов'язані між собою і не можуть розглядатися окремо одна від другої. Процеси, які відбуваються в культурі проходять через професійну сферу і трансформуючись, утверджують нові культурні цінності, ціннісні орієнтації.

Залежно від того, чи розглядаємо ми професійну культуру, як сутність чи як педагогічний процес його формування, воно виявляється одночасно пов'язаним із різнопорядковими системами. Як сутність – із системою культури особистості, що стосовно професійної культури виступає в якості метасистеми, тобто системи більш високого порядку. Як процес розвитку і прояву професійної культури – із цілісним освітнім процесом та із процесом предметної діяльності.

Важливий елемент професійної культури утворює також система специфічних норм, правил, цінностей і ідеалів, які втілені у кращих представниках даної професійної групи, та властивих їм характерних особових рис і якостей. У назві аналізованого поняття професійної культури на першому місці стоїть саме слово «професійна». Це означає, що без належного професіоналізму, без необхідного рівня професійної компетентності втрачають всякий сенс розмови про культуру фахівця.

Під професійною культурою розуміють певну сукупність матеріальних і духовних цінностей, що виробляються людьми відповідної професії. Вона включає специфічний спосіб організації їх діяльності, відношення цих людей до своєї роботи та її результатів, також їх відношення до себе, один до одного, до інших людей, до суспільства в цілому, обумовлені специфікою їх професійної діяльності [2, с. 161].

Професійна культура – це інтегративне поняття, яке розглядається як соціокультурне явище та як особистісно-діяльнісна характеристика майбутнього фахівця. Професійна культура визначається як цілісна особистісно-діяльнісна характеристика суб'єкта професійної діяльності, яка відображає ступінь оволодіння ним знаннями, нормами, правилами поведінки, прийомами і способами рішення спеціальних професійних завдань, показником якої є предметно-професійний розвиток особистості (когнітивного, емоційного, вольового, поведінкового).

Ми розглянули лише йоту величезного масиву інформації про взаємозв'язок культури та професійної культури, однак необхідність такого аналізу загальних питань культури ми вбачаємо у встановленні зв'язку між поняттями, а саме, у підпорядкуванні поняття професійної культури ширшому поняттю – культури загалом. Встановлення цього зв'язку виявить корисність при систематизації різних аспектів складного явища професійної культури, дасть можливість дослідити професійну культуру як педагогічний феномен.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Професійна культура менеджера в умовах інноваційного розвитку : монографія / за заг. ред. О.С.Пономарьова. Харків : НТУ «ХПІ», 2010. 240 с.
2. Стратегія гуманізму / под общ. ред В.И. Астаховой, Л.Л. ТОВАЖНЯНСКОГО. Харьков : Изд-во НУА, 2004. С.153 – 192.

О. І. Свідерська

к.пол.н., асистент кафедри ТПП

МОТИВАЦІЙНИЙ КОМПОНЕНТ ФОРМУВАННЯ АКТИВНОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Сучасний розвиток суспільства, зокрема й українського знаходиться у процесі трансформації. У останні кілька десятиріччів перехідного періоду відбуваються зміни абсолютно у всіх сферах людського існування. Показовим також є й сама специфіка сучасної епохи, що характеризується глобалізацією, нестійкістю, ризиками, непевністю й постійним вибором між безпекою та свободою, що в свою чергу формує нові вимоги щодо становлення зрілої особистості, її політичної свідомості, зрештою – до проявів політичної активності. Загалом коли говоримо про сучасну українську молодь, і студентство, то варто наголосити на тому, що політична поведінка проявляється у них по-різному. Під час вивчення курсу політичної психології дуже часто у навчальних